

WATERVOLK

We leven tussen lucht en water. Het eelt aan de binnenkant van onze duimen is ons teken. We moeten het niet hebben van de overkant die bruggen beloven, wij kennen de onderkant, waar het donker is en koud.

De eskimo leert ons daar onze haven te vinden rustig onze handen omhoog te houden en ons op te trekken aan een punt waarvan we weten dat hij komt, je hebt niet altijd water nodig om balans te krijgen, zoemt de de libel.

We weten dat golven ons niet omver werpen als we erop steunen, dat stroming ons niet meevoert, maar met de pijn in onze armen de vlakke groter maakt.

Meer sturing hebben we niet nodig, peddels en lijnen zijn genoeg om elkaar erdoor te slepen. Wij worden niet voortgedreven door wind of motoren, maar door brood, koffie, fruit en de koorts die ons bevangt als het water stijgt, die ons doet geloven dat als we onze armen lang genoeg maken, we diep genoeg onder gaan, en het water hoog genoeg staat, we de hele wereld kunnen bevaren.

*© Tim Pardijs, stadsdichter Zutphen 2013-2014
voor het 30-jarig bestaan van kanovereniging Anax (vernoemd naar de keizerlibel).*